

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 225.661 van 2 december 2013
in de zaak A. 208.900/IX-8017**

In zake: Samir RASITOVIC
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Philippe Carsau
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 2
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 3078 Kortenberg
Veldstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het administratief cassatieberoep

1. Het administratief cassatieberoep, ingesteld op 17 mei 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 18 april 2013, waarbij het verzoekschrift om toekenning van een financiële hulp, ingediend onder de naam van Damir Ibraimi, onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 9707 van 4 juni 2013 is het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 november 2013.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Catherine Baert die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Met een op 8 september 2010 ondertekend verzoekschrift vraagt verzoeker onder de naam Damir Ibraimi aan de commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (hierna: de commissie) om de toekenning van een financiële hulp voor schade als gevolg van een opzettelijke gewelddaad.

3.2. Op 18 april 2013 verklaart de commissie het verzoek onontvankelijk. Deze beslissing rust op de volgende redengeving:

“Het verzoekschrift aan de Commissie is niet regelmatig naar de vorm. Aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden werd niet voldaan.

1. Verzoeker maakt op de zitting bekend dat hij van naam veranderd is en dat hij niet meer Damir Ibraimi heet. Hij legt zijn nieuwe identiteitskaart voor. Uit deze en andere stukken (Dienst Vreemdelingenzaken) blijkt dat hij sedert 19 oktober 2011 een tijdelijke verblijfsvergunning gekregen heeft met een geldigheidsduur van 5 jaar, nl. tot 22 juli 2015. Volgens de identiteitskaart is de huidige naam van verzoeker Samir Rasitovic, van Servische nationaliteit. Het verzoekschrift werd ingediend onder een andere naam. Verzoeker noch zijn advocaat hebben in de loop van de procedure aan het secretariaat van de Commissie kennis gegeven van de naamsverandering.
2. Artikel 34 van de wet van 1 augustus 1985 [‘houdende fiscale en andere bepalingen’] bepaalt dat in het verzoekschrift melding dient gemaakt van:
 - 1ste.
‘De dag, de maand en het jaar;
 - 2ste.
De naam, de voornamen, het beroep, de woonplaats en de nationaliteit van het slachtoffer.’
3. De Commissie is van oordeel dat niet voldaan werd aan bovenvermeld artikel.”

IV. Onderzoek van het enige middel

Standpunt van de partijen

4. In een enig middel voert verzoeker aan dat de voorwaarden gesteld bij artikel 34 van de wet van 1 augustus 1985 ‘houdende fiscale en andere bepalingen’ niet op straffe van nietigheid worden voorgeschreven, zodat de bestreden beslissing deze wetsbepaling heeft miskend.

Hij zet nog uiteen dat hij op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en volgens de gegevens van het dossier in het kader van de strafprocedure tegen de dader van de geweldpleging, de naam droeg van Damir Ibraimi, zijnde de naam waarmee het verzoekschrift werd ingediend. Op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift werd op een volledige geldige

wijze Damir Ibraimi als naam opgegeven, zodat het verzoekschrift rechtsgeldig werd ingediend.

Behoudens het feit dat de voorwaarden van artikel 34 niet op straffe van nietigheid zijn voorgeschreven, wordt volgens verzoeker daarenboven nergens in voornoemde bepaling gesteld dat hangende de procedure voor de commissie een naamswijziging dient te worden gemeld of wanneer dit dient te worden gemeld, zodat zijn naamsverandering mag worden aangegeven op het ogenblik van de openbare terechtzitting, zoals gebeurd is.

5. De verwerende partij antwoordt dat uit een brief van de dienst Vreemdelingenzaken die door verzoeker ter terechtzitting van de commissie werd neergelegd blijkt dat verzoeker de naam Rasitovic al van vóór december 2008 heeft gebruikt, dat de naam Ibraimi een alias is dat verzoeker waarschijnlijk gebruikte om Joegoslavië te ontvluchten en dat zijn werkelijke naam Rasitovic is. Volgens de verwerende partij is er dan ook geen sprake van een naamsverandering of naamswijziging, maar van het gebruik van een valse naam.

Vermits er geen sprake is van een naamsverandering, is het middel volgens de verwerende partij zonder grond aangezien de werkelijke naam van verzoeker reeds Rasitovic was vóór de indiening van zijn verzoek bij de commissie.

De identificatie van de juiste persoon – als slachtoffer – en van de verzoekende partij tot hulp behoort volgens de verwerende partij tot de wezenlijke basiselementen van elke procedure, ook deze bij de commissie, vermits op basis hiervan ook belang en hoedanigheid kunnen worden onderzocht. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat het verzoek is ingediend onder een valse naam, niet de werkelijke naam van de verzoekende partij. Het feit dat de correctionele rechtbank eerder geen kennis kreeg van deze valse naam, stelt verzoeker niet vrij van zijn verplichting om voor de commissie zijn werkelijke naam te gebruiken.

Indien trouwens na de beslissing pas was gebleken dat verzoeker een valse naam gebruikte, kon de Staat de terugbetaling vorderen van de toegekende bedragen op grond van artikel 39, § 3, van de wet, waaruit nogmaals blijkt dat de vermelding van de juiste naam in het verzoek betrekking heeft op de ontvankelijkheidsvoorwaarden ervan.

Beoordeling

6. De Raad van State moet zich bij zijn wettigheidstoezicht als cassatierechter bepalen tot de motivering zoals die is neergeschreven door de bodemrechter in zijn bestreden beslissing.

Blijkens de redengeving van de bestreden beslissing wordt het verzoekschrift onontvankelijk verklaard omdat het is ingediend “onder een andere naam” dan de huidige naam van verzoeker en “verzoeker noch zijn advocaat in de loop van de procedure aan het secretariaat van de Commissie kennis [hebben] gegeven van de naamsverandering”.

Het betoog van de verwerende partij, dat de commissie het verzoekschrift heeft afgewezen omdat verzoeker het heeft ingediend onder een valse naam, mist dan ook feitelijke grondslag.

7. Voor zover de verwerende partij met dit betoog echter de Raad van State ertoe wil uitnodigen om de vaststelling dat verzoeker het verzoekschrift heeft ingediend onder een valse naam als grond voor onontvankelijkheid te substitueren aan de redengeving in de bestreden beslissing, kan zij niet worden gevolgd. Daarvoor immers zou de Raad van State zelf een onderzoek moeten instellen naar de juiste feitelijke toedracht, terwijl hij als cassatierechter niet treedt in de feitelijke beoordeling van de zaak.

8. Artikel 34, tweede lid, van de wet van 1 augustus 1985 ‘houdende fiscale en andere bepalingen’, bevat de vermeldingen die een bij de commissie ingediend verzoekschrift moet bevatten.

Deze vermeldingen zijn nodig om de reikwijdte en de ontvankelijkheid van het verzoek te beoordelen, maar ze zijn niet voorgeschreven op straffe van nietigheid. Zo werd het overigens ook door de bevoegde minister verklaard tijdens de parlementaire voorbereiding van de wet (*Parl.St.* Senaat 1984-85, nr. 873/2/1°, 9 en 33; *Hand.* Senaat 1984-85, 18 juni 1985, 3042).

Uit artikel 34 van de wet van 1 augustus 1985 kan bijgevolg niet worden afgeleid dat een wijziging van de in de aanvraag opgenomen vermeldingen, op straffe van onontvankelijkheid van het verzoekschrift, niet meer tijdig ter terechtzitting aan de commissie kan worden gemeld.

Door te oordelen dat niet is voldaan aan het bepaalde in artikel 34 van de wet van 1 augustus 1985 omdat “het verzoekschrift werd ingediend onder een andere naam” dan de huidige naam van verzoeker en “verzoeker noch zijn advocaat in de loop van de procedure aan het secretariaat van de commissie kennis hebben gegeven van de naamsverandering” heeft de commissie voornoemde wetsbepaling geschonden.

9. Het enige middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 18 april 2013, waarbij het verzoekschrift om toekenning van een financiële hulp, ingediend onder de naam van Damir Ibraimi onontvankelijk wordt verklaard.

2. Dit arrest zal in de registers van voormeld rechtscollege worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde besluit.

3. De zaak wordt verwezen naar de commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, anders samengesteld.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 2 december 2013, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Van Haegendoren